

407**USTAWA**

z dnia 27 czerwca 1996 r.

o zmianie ustawy o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej.

Art. 1. W ustawie z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. Nr 114, poz. 493 i z 1994 r. Nr 121, poz. 591) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2—4 w brzmieniu:

„2. Państwo sprawuje mecenat nad działalnością kulturalną, polegający na wspieraniu i promocji twórczości, edukacji i oświaty kulturalnej, działań i inicjatyw kulturalnych oraz na ochronie dziedzictwa kultury.

3. Minister Kultury i Sztuki oraz inne organy administracji państwowej, w ramach mecenatu państwowego, mogą wspierać finansowo działalność kulturalną o szczególnym znaczeniu, prowadzoną w kraju i za granicą, zgodnie z przepisami prawa budżetowego.

4. Mecenat, o którym mowa w ust. 2, sprawują także organy samorządu terytorialnego w zakresie ich właściwości.”;

2) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. 1. Działalność kulturalną mogą prowadzić osoby prawne, osoby fizyczne oraz jednostki organizacyjne nie posiadające osobowości prawnej.

2. Działalność kulturalna instytucji kultury określona w art. 1 ust. 1 nie stanowi działalności gospodarczej w rozumieniu odrębnych przepisów.

3. Do działalności, o której mowa w ust. 1 i 2, w zakresie nie uregulowanym przepisami ustawy dotyczącymi organizowania i prowadzenia działalności kulturalnej, stosuje się przepisy o prowadzeniu działalności gospodarczej.”;

3) po art. 7 dodaje się art. 7a i 7b w brzmieniu:

„Art. 7a. 1. Minister Kultury i Sztuki oraz wojewodowie w uzgodnieniu z Ministrem Kultury i Sztuki mogą ustanawiać i przy-

znawać doroczne nagrody za osiągnięcia w dziedzinie twórczości artystycznej, upowszechniania i ochrony kultury.

2. Nagrody mogą być przyznawane osobom fizycznym lub prawnym, a także innym podmiotom na podstawie oceny całokształtu działalności lub osiągnięć o istotnym znaczeniu.
3. Minister Kultury i Sztuki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady, tryb i wysokość przyznawania nagród, o których mowa w ust. 1 i 2.

Art. 7b. 1. Minister Kultury i Sztuki oraz wojewoda mogą przyznawać stypendia osobom zajmującym się twórczością artystyczną, upowszechnianiem i ochroną dóbr kultury.

2. Stypendium, o którym mowa w ust. 1, polega na przyznaniu środków finansowych osobom realizującym określone przedsięwzięcia w zakresie twórczości artystycznej, ochrony dziedzictwa kultury lub upowszechniania kultury.
3. Minister Kultury i Sztuki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady, tryb i wysokość przyznawania stypendiów, o których mowa w ust. 1.”;

4) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. Naczelne i centralne organy administracji państwowej oraz wojewodowie organizują działalność kulturalną, tworząc państwowe instytucje kultury, dla których prowadzenie takiej działalności jest podstawowym celem statutowym.”;

5) w art. 9 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Gmina lub związek komunalny organizują działalność kulturalną, tworząc komunalne instytucje kultury, dla których prowadzenie takiej działalności jest podstawowym celem statutowym.”;

6) w art. 10 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Ilekroć w ustawie jest mowa o instytucji kultury bez bliższego określenia — należy przez to rozumieć zarówno państwową, jak i komunalną instytucję kultury.”;

7) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12. Organizator zapewnia instytucji kultury środki niezbędne do rozpoczęcia i prowadzenia działalności kulturalnej oraz do utrzymania obiektu, w którym ta działalność jest prowadzona.”;

8) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Art. 15. 1. Dyrektora instytucji kultury powołuje organizator na czas określony lub nie określony, po zasięgnięciu opinii właściwych związków zawodowych działających w tej instytucji kultury oraz stowarzyszeń zawodowych i twórczych. Odwołanie następuje w tym samym trybie.

2. Organizator powołuje i odwołuje dyrektora państwowej instytucji kultury po uzyskaniu zgody Ministra Kultury i Sztuki.

3. Organizator powołuje i odwołuje dyrektora komunalnej instytucji kultury po zasięgnięciu opinii Ministra Kultury i Sztuki. Minister Kultury i Sztuki określi, w drodze zarządzenia, listę komunalnych instytucji kultury, w których powołanie i odwołanie dyrektora wymaga zasięgnięcia opinii Ministra Kultury i Sztuki.

4. Organizator przedstawia kandydatowi na stanowisko dyrektora warunki organizacyjno-finansowe działalności instytucji kultury. Kandydat przedstawia organizatorowi program działania instytucji kultury.

5. Dyrektor instytucji kultury, powołany na czas określony, może być odwołany przed upływem tego okresu:

- 1) na własną prośbę,
- 2) z powodu choroby trwale uniemożliwiającej wykonywanie obowiązków,
- 3) z powodu naruszenia przepisów prawa w związku z zajmowanym stanowiskiem,
- 4) w razie odstąpienia od realizacji uzgodnionego z organizatorem programu działania instytucji kultury,
- 5) w razie przekazania państwowej instytucji kultury w trybie art. 21a lub 21c.

6. W przypadkach przewidzianych w statucie instytucji kultury organizator może powołać także zastępców dyrektora. Przepisy dotyczące powoływania i odwoływania dyrektora stosuje się odpowiednio.”;

9) w art. 21:

- a) w ust. 1 skreśla się wyrazy „ust. 2 pkt 2”,
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Instytucja kultury utworzona na zasadach określonych w ust. 1 jest wspólną instytucją kultury organizatorów, którzy ją utworzyli, chyba że umowa stanowi inaczej.”;

10) po art. 21 dodaje się art. 21a—21c w brzmieniu:

- „Art. 21a. 1. Wojewoda może powierzyć gminie prowadzenie instytucji kultury. Instytucja taka pozostaje w rejestrze wojewody i otrzymuje konieczne do wykonywania zadań środki finansowe.
2. Wojewoda może przekazać gminie, na jej wniosek, państwową instytucję kultury w celu wykonywania zadań własnych gminy w zakresie działalności kulturalnej. Przekazanie następuje w drodze porozumienia.
3. Warunkiem niezbędnym przekazania jest wykazanie przez gminę, że posiada program działania oraz środki na prowadzenie instytucji kultury, którą przejmie w trybie określonym w ust. 2.
4. Porozumienie, o którym mowa w ust. 2, stanowi podstawę do wykreślenia instytucji kultury z rejestru prowadzonego przez wojewodę i wpisania do rejestru prowadzonego przez gminę. Pracownicy państwowej instytucji kultury stają się pracownikami komunalnej instytucji kultury z zachowaniem dotychczasowych warunków pracy i płacy.
5. Mienie przekazywanej instytucji kultury nabywa nieodpłatnie właściwa jednostka organizacyjna samorządu terytorialnego. Przepisy art. 5 ust. 4, art. 9—13 oraz art. 18—20 ustawy z dnia 10 maja 1990 r. — Przepisy wprowadzające ustawę o samorządzie terytorialnym i ustawę o pracownikach samorządowych (Dz. U. Nr 32, poz. 191, Nr 43, poz. 253 i Nr 92, poz. 541, z 1991 r. Nr 34, poz. 151, z 1992 r. Nr 6, poz. 20, z 1993 r. Nr 40, poz. 180, z 1994 r. Nr 1, poz. 3 i Nr 65, poz. 285 oraz z 1996 r. Nr 23, poz. 102) stosuje się odpowiednio.
6. Koszty związane z uregulowaniem stanu prawnego mienia, o którym mowa w ust. 5, obciążają budżet przekazywanej instytucji.
7. Przepisy ust. 2—6 stosuje się odpowiednio do państwowych instytucji kultury, dla których organizatorem jest naczelny lub centralny organ administracji państwowej, w zakresie przekazywania tych instytucji gminie.

- Art. 21b. 1. W przypadku likwidacji komunalnej instytucji kultury, przekazanej w trybie art. 21a ust. 2—6, gmina jest obowiązana nieodpłatnie zwrócić wojewodzie mienie otrzymane na podstawie ust. 5 i 6.
2. Na wniosek gminy wojewoda, w drodze decyzji administracyjnej, może

zwolnić gminę od tego obowiązku w części lub w całości.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do państwowej instytucji kultury przekazanej gminie przez naczelny lub centralny organ administracji państwowej na podstawie art. 21a ust. 2—7.

Art. 21c. Państwowa instytucja kultury, dla której organizatorem jest naczelny lub centralny organ administracji państwowej, może być przekazana wojewodzie w drodze porozumienia.”;

- 11) w art. 22 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W szczególnie uzasadnionych przypadkach organizator może zlikwidować instytucję kultury, po zasięgnięciu opinii sejmiku samorządowego właściwego ze względu na siedzibę instytucji kultury.”;

- 12) w art. 26 w ust. 1 wyrazy „w art. 3 ust. 2” zastępuje się wyrazami „w art. 3 ust. 3”;

- 13) w art. 28 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przychodami instytucji kultury są wpływy z prowadzonej działalności, w tym z najmu i dzierżawy składników majątkowych, dotacje z budżetu, środki otrzymane od osób fizycznych i prawnych oraz z innych źródeł.”;

- 14) w art. 29 w ust. 5 wyrazy „zakładowy fundusz socjalny i mieszkaniowy” zastępuje się wyrazami „zakładowy fundusz świadczeń socjalnych”;

- 15) skreśla się art. 30;

- 16) w art. 32:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Instytucje kultury, w szczególności: muzea, jednostki organizacyjne mające na celu ochronę zabytków, ośrodki badań i dokumentacji, biura wystaw artystycznych, galerie i centra sztuki, Filmoteka Narodowa, biblioteki, domy i ośrodki kultury, świetlice i kluby, ogniska artystyczne, domy pracy twórczej — prowadzą gospodarkę finansową na zasadach określonych dla zakładów budżetowych.”;

- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Instytucje kultury, o których mowa w ust. 1, mogą otrzymywać środki od osób fizycznych i prawnych oraz z innych źródeł, a także dotacje z budżetu przeznaczone na pokrycie kosztów działalności.”;

- c) w ust. 4 wyrazy „art. 27—29 oraz art. 30 ust. 2” zastępuje się wyrazami „art. 27 i 29”;

- d) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Do państwowych instytucji kultury działających na zasadach określonych w ust. 1 stosu-

je się przepisy o kształtowaniu środków na wynagrodzenia w państwowej sferze budżetowej.”;

17) skreśla się art. 33;

18) w art. 44 w ust. 1 wyrazy „ustawy, o której mowa w art. 3 ust. 2” zastępuje się wyrazami „o działalności gospodarczej”.

Art. 2. Minister Kultury i Sztuki ogłosi w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolity tekst ustawy o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*